

[Formanden.]

Folketingets næste møde afholdes i dag, torsdag den 12. april, kl. 19³⁰ med følgende dagsorden:

Eventuelt: første behandling af:

Forslag til lov om afgørelse af de mellem visse organisationer af arbejdsgivere og arbejdere bestående uoverensstemmelser.

Mødet hævet kl. 18¹⁵.

88. møde.

Torsdag den 12. april kl. 19³⁰.

Formanden: Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om afgørelse af de mellem visse organisationer af arbejdsgivere og arbejdere bestående uoverensstemmelser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2039, fremsættelsen i tidenden sp. 4170).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Det er med den største beklagelse, vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe har set den situation udvikle sig, som nu gør det nødvendigt at ophøje mæglingsforslaget i arbejdskonflikten til lov; men vi er enige med regeringen i, at en sådan nødvendighed foreligger.

Vi havde håbet, at mæglingsforslaget var blevet vedtaget ved afstemningerne rundt omkring i de faglige organisationer, og vi syntes, der var grundlag for en sådan vedtagelse. Efter at de afbrudte forhandlinger

ved den højtærede statsministers initiativ var kommet i gang igen, lykkedes det de faglige forhandlere ved et dygtigt arbejde at bryde arbejdsgivernes halsstarrige nejlinje, og det lykkedes at opnå indrømmelser, der selvfølgelig ikke kan være fuldt tilfredsstillende, men som dog alligevel må bedømmes som værende af betydelig værdi.

Den højtærede økonomi- og arbejdsminister har allerede ved fremsættelsen af lovforslaget peget på en række af de ting, som mæglingsforslaget indeholder. Jeg skal kun her igen pege på, at det indeholder et vigtigt socialt fremstød, nemlig sygelønsordningen, at der er tale om generelle lønforbedringer og om forbedringer på forskellige specielle områder. Jeg synes også, man måtte tillægge det megen vægt, når de forhandlere, som havde været med ved mange dages drøftelser, og som havde et førstehåndskendskab til situationen og dens muligheder, erklærede, at det, der var nået, var alt, hvad det var muligt at pine ud af situationen.

Når der alligevel blev afgivet så stort et antal nejstemmer, som tilfældet er, skyldes det efter min mening ikke alene en bedømmelse af selve forslaget. Jeg mener ikke, det kan afvises, at hele den kampagne, som har været iværksat fra borgerlig side gennem radioen, har haft sin virkning. Det kunne jo ikke være andet, end at de mange, delvis grove angreb på de faglige ledere og også de partipolitiske angreb aflejrede en irritation og en bitterhed, som utvivlsomt også har været med til at øve indflydelse på afstemningen om mæglingsforslaget.

Nu står vi imidlertid med et forkastet mæglingsforslag, og det betyder, at hvis der ikke gribes ind, vil ikke alene de løbende arbejdsstandsninger, de arbejdsstandsninger, som allerede er iværksat, fortsætte på ubestemt tid, men nye standsninger vil komme til, deriblandt som allerede fremhævet standsning igen for olie- og benzinforsyningen, det område, vi i sidste uge fandt det nødvendigt at gribe ind overfor, hvis ikke uoverskuelige virkninger skulle indtræde. Disse virkninger vil meget hurtigt være over os igen, og vi må bl. a. imødesee en standsning af eksporten med alle de følger, som vil komme deraf, ikke alene øjeblikkelige økonomiske følger, men måske også følger på lang sigt for vore markeder